

іменами учнів. Водночас, аудіовізуальний супровід онлайн-занять у військовий час не повинен мати гучних звуків, зображень фейерверків, які часто використовувалися вчителями для заохочення та стимулювання учнів у мирний час, щоб не травмувати зайвий раз дітей звуками, які схожі на вибухи.

З метою релаксації та розслаблення уваги учнів корисною є вправа «Сонечко і хмарка». Учні мають уявити собі, що вони засмагають на сонечку. Але ось сонце зайшло за хмаринку, стало холодно – всі стиснулися в грудочку щоб зігрітися (затримати дихання). Сонечко вийшло з-за хмаринки, стало жарко – всі розслабилися (на видохи). Повторити 2–3 рази [4].

Наприкінці кожного онлайн-заняття потрібно залишати час на комунікацію з кожною дитиною, з'ясовуючи, що їй вдалося краще, а що виявилось складним для розуміння та сприйняття, висловити їй побажання та анонсувати наступну зустріч. Контроль системності, правильності, повноти та міцності знань та вмінь учнів може проводитися в ігровій, тестовій формі та складатися з диференційованих та індивідуальних заходів.

Домашні завдання можуть дублюватися надходженням на електронні пошти учнів, Viber з короткою перевіркою їхнього виконання на наступному занятті. У спілкуванні з батьками учнів, які люблять свою дитину і разом із педагогами прагнуть допомогти їй у навчанні, вчителів слід орієнтувати їх на надання допомоги учням у виконанні дистанційних домашніх завдань. Водночас, слід враховувати, що є батьки, які не вміють працювати в системах дистанційного спілкування Viber, ZOOM і їм також потрібна допомога.

Вчитель має здійснювати самооцінювання власної діяльності та навчальної діяльності учнів шляхом спостереження за відповідністю результатів онлайн-занять запланованим цілям календарного плану уроку.

Працюючи сьогодні у складних умовах воєнного часу, учитель є чинником відчуття учнями своєї захищеності, а бачення успіхів дітей у навчанні має мотивувати учительство до подальшої натхненної роботи, стаючи невичерпним ресурсом усвідомлення впливу якісно побудованого та продемонстрованого онлайн-заняття на формування особистості дитини та її реалізації свого потенціалу в соціумі, активізації бажання знаходити нові дієві інструменти для здійснення ефективної професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Емоційний термометр: вимірюємо рівень почуттів. URL: <https://www.pinterest.com/pin/9781324176769313/> (Дата звернення 16.04.2022).
2. Заохочувальні лабіринти. URL: <https://www.google.com/search?q=> (Дата звернення 17.04.2022).
3. Кінезіологічні вправи для розвитку розумових здібностей. URL: <http://hvpku.ks.ua/?p=8358> (Дата звернення 18.04.2022).
4. Релаксаційні вправи для дітей та підлітків. URL: <https://zosh10.e-schools.info/pages/relaksatsjn-vpravi-dlja-dtej-ta-pdltkv> (Дата звернення 18.04.2022).

БЕЗПЕЧНІ ПРИЙОМИ РОБОТИ З ІНСТРУМЕНТАМИ ТА ПРИСТОСУВАННЯМИ ПРИ ВИГОТОВЛЕННІ ШТУЧНИХ КВІТІВ З РІЗНИХ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ

Гайдук Яна Павлівна

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Анотація. У статті розглянуто різні технології виготовлення штучних квітів на предмет їх безпечності для використання у навальному процесі. Проаналізовано асортимент конструкційних матеріалів, з якими учні працюють при вивченні даних

технологій. Зроблено висновки стосовно необхідності навчання учнів безпечні прийоми роботи з інструментами та пристосуваннями при виготовленні штучних квітів з різних конструкційних матеріалів.

Ключові слова: навчальний процес, технологія виготовлення штучних квітів, трудове навчання, технології, безпечні прийоми праці.

У процесі трудового навчання учні на уроках вчать виготовляти різні об'єкти праці та вивчають різноманітні технології. Технології виготовлення штучних квітів та створенню із них українського віночка навчають учнів у школі на уроках трудового навчання. На даний час є літературні джерела, що містять опис та технологічні особливості виготовлення штучних квітів із різних матеріалів (Є. Сухорукова, Л. Чечулинская). Дослідження науковців, педагогів показали, що проблемі навчання учнів декоративно-прикладному мистецтву присвячено праці Л. Гриценко, В. Мусієнко, Л. Савки, В. Титаренко, С. Чебоненка та інших.

Аналіз навчальної програми «Трудове навчання» показав, що учні 7-8 класів вивчають технологію виготовлення штучних квітів. Цей вид діяльності сприяє естетичному вихованню та розвитку у школярів креативного мислення.

Як показав аналіз літературних джерел штучні квіти виготовляються з різних конструкційних матеріалів, на даний час існують різні технології складання штучних квітів [1-3]. Важливо навчити учнів безпечним прийомам роботи з інструментами та пристосуваннями при опануванні цих технологій. Розглянемо такі можливості детальніше.

Одним з основним матеріалів при виготовленні штучних квітів є тканина. Технологія передбачає виготовлення квітів із тканини при допомозі металевих інструментів – бульок. При виготовленні штучних квітів за цією технологією є чотири головні операції: 1) вирізування деталей; 2) гофрування листків і пелюсток; 3) зборка квітів; 4) зборка гілки чи букета.

Для виготовлення штучних квітів потрібно мати викрійки окремих частин квітки. Контур пелюсток і листків, за такими викрійками, обводять на тканині олівцем і вирізають. На даному етапі учні мають навчитися безпечним прийомам з ножицями.

Процес гофрування деталей виконується за допомог бульок і різців. Перед гофруванням оцвітини і круглі підклейки чашечки необхідно проколоти шилом всередині, якщо це зробити пізніше, то гофрування буде зіпсоване.

Таким чином, працюючи за даною технологією учні повинні знати правил безпеки праці з ножицями, шилом та металевими булями. Зупинимось детальніше на процесі гофрування, тобто процесі надання пелюсткам квітки об'ємної форми. Для кожної тканини необхідно підібрати свій режим нагріву металевої булі, так як деталь із синтетичної тканини може оплавитися, а з товстої тканини – не обробитися.

Металеві булі нагрівають на електроплитці. Нагріту булью тримають вертикально і, натискаючи на тканину, роблять нею обертальні рухи. Працюють булькою на різних за твердістю подушках в залежності від технології виготовлення квітки. Під час обробки будь-якої деталі квітки не рекомендується притримувати її на подушечці рукою, бо можна обпекти руку об гарячий інструмент. Краще якщо вона під дією інструмента довільно вигинається. Це надасть їй найбільш природного вигляду. Отже, технологія виготовлення штучних квітів з використанням металевих булей є для використання у навчальному процесі з учнями досить небезпечно.

Набагато кращий варіант, коли штучні квіти виготовляють з картону чи гофрованого паперу. За цією технологією також викроюються окремі деталі квітки – пелюстки, листки але форма їм надається зовсім іншим шляхом. Користуються при цьому лише ножицями. Наприклад, виготовляючи квіти з гофрованого паперу, використовують наслоювання паперу у декілька шарів і так отримують об'ємну квітку. А при використанні картону – викроюють окремі пелюстки, а надають їм форму за рахунок закладання виточок чи защіпів.

Отже, можна зробити висновок, що безпечними технологіями виготовлення штучних

квітів, які доцільно використовувати у навчальному процесі, є технології виготовлення квіток із гофропаперу та картону, оскільки тут є відсутнім додаткове використання інструментів, яке має нагріватися, для надання пелюсткам об'єму.

Список використаних джерел

1. Зайцева О.В. Декоративные цветы из ткани, бумаги, кожи: практическое руководство. М. : АСТ, 2008
2. Малахова Е. Изготовление искусственных цветов. Серия «Учебный курс». Ростов н/Д. : «Феникс», 2000. 320 с.
3. Репіленко Л. Виготовлення штучних квітів. *Обслуговуюча праця. 7-9 класи.* Тернопіль : Підручники і посібники, 2005. 144 с.

ПРОБЛЕМА ПОШИРЕННЯ ФЕЙКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Геленко Антоніна Олександрівна

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Анотація. У контексті інформаційної безпеки розглядається соціальний вплив фейків, як інструменту формування громадської думки та суспільної поведінки. Актуалізовано поняття неправдивої та фейкової інформації, з'ясовано їх відмінності, сформульовано дефініцію фейкових новин. Запропоновано класифікацію фейків за різними ознаками, з'ясовано різновиди мети поширення фейкової інформації у мережі Інтернет. Досліджено суть і походження поняття «соціальні медіа», описано процес створення та поширення фейкової інформації у соціальних мережах. Наведено типові приклади фейкової інформації в українських соціальних медіа, з'ясовано вплив таких повідомлень на користувачів соціальних мереж. Запропоновано методи боротьби з поширенням фейкової інформації в українському медіапросторі.

Ключові слова: фейкова інформація, соціальні мережі, програмне забезпечення, інформаційні технології.

З давніх-давен люди надзвичайно обережно ставилися до ідеї необмеженого поширення інформації. У ряді випадків інформацію навіть навмисно знищували, щоби вона не стала надбанням неблагонадійних осіб, здатних розв'язати війну, посіяти розбрат або узурпувати владу. Але сьогодні некероване поширення недостовірної та неперевіреної інформації починає підривати самі фундаментальні засади існування суспільства: взаємну довіру, довіру до державних інституцій, репутацію та авторитети, презумпція невинності тощо.

Фейк-ньос (від англ. *fake* – підробка) це дезінформуюче повідомлення в засобах масової інформації (ЗМІ), яка вводить аудиторію в оману і зазвичай вирішує завдання отримати фінансовий, політичний чи інший зиск для творця фейкового повідомлення. Цілі використання фейк-повідомлень різні: розвага, відволікання та привернення уваги, підвищення монетизації (наприклад, підвищення відвідуваності інтернет-ресурсу, реклама видання чи товару), дискредитація конкурентів, введення в оману цільової аудиторії, провокування певних форм масової поведінки (у т.ч. вуличних заворушень), впровадження нових форм поведінки та інше переформатування соціальної реальності через вплив на колективну свідомість.

Фейкова інформація може приймати різні медіаформи – текст, фото, відео- або аудіо-повідомлення, звичайна та «вірусна» реклама в ЗМІ та соцмережах, вкидання в месенджерах Viber, WatsApp та ін., використання бот-мереж, що імітує гаряче обговорення живих співрозмовників на форумах та соціальних мережах. Для масованого просування фейкових